

Vi indse selvfølgelig, at det ikke er Hensigten med det ny Toldlovforslag at fastsætte saadanne Indførselspræmier og med et Slag at standse en Fjerdedel af den danske Skotøjsindustri, og da Forslaget Side 230 ansætter den samlede Nedgang i Fodtøjsolden til ikkun 7,966 Kr., se vi ogsaa klart, at det ikke har været Meningen, men vi ere bange for, at Teksten vil kunne misforstaas i denne Retning, og vi kunne derfor ikke undlade indstændigt at anmode om, at Teksten maa blive forandret.

Vi gaa nu over til det egentlige Læderfodtøj, og vi maa da straks beklage os over, at vi i Modsætning til andre Industrier have faaet Forhøjelse i vor Raavare-told, thi selv om denne Forhøjelse ikke er synderlig stor, vil den dog i Forbindelse med Nedsættelsen af Tolden paa det færdige Fodtøj for hver enkelt af de betydeligere Virksomheder indenfor Faget medføre en Nedgang af den bestaaende effektive Beskyttelse paa nogle Tusinde Kroner om Aaret. Da den Drivkraft, vor Industri benytter, er særdeles ringe, vil Ophævelsen af Kultolden kun faa ganske forsvindende Betydning.

Vor største Skuffelse er imidlertid, at vi i det saa længselsfuldt imødesete ny Toldlovforslag ikke har fundet Forstaaelse af og Hensyntagen til den Udvikling, som Fodtøjsindustrien og Fodtøjsforbruget i det sidste Aarti har undergaaet, og som Toldlovgivningen i vore Nabolande ogsaa nøje har taget i Betragtning.

Denne Udvikling kan i faa Ord udtrykkes ved, at Fodtøj er blevet lettere og lettere i Vægt, saaledes at det nu navnlig er Landbefolkningen og Arbejderne, der — i naturlig Sammenhæng med deres Beskæftigelse — benytte det gammeldags, solide, men svære Fodtøj, medens den mere velstillede Del af Bybefolkningen stadig benytter lettere og lettere Fodtøj lige til det eleganteste Luksus-Fodtøj, der ikke kan blive let nok.

Det er det lette Fodtøj, der i saa stor en Maalestok indføres fra Udlandet, — ikke fordi vore danske Fabrikkers Teknik og Ledelse staa tilbage for Udlandets, ej heller fordi vore faglærte Arbejdere mangle Dygtighed (de danske Skomagerevende faa i Regelen let Arbejde i Udlandet), men udelukkende fordi dette lette Luksus-Fodtøj altid har været saa godt som ganske uden Toldbeskyttelse. Som allerede ovenfor bemærket giver nemlig Læder ved Udskaering til Fodtøj saa meget værdiløst Affald, at naar man beregner den effektive Beskyttelse, ved fra det færdige Produkts Told at trække den af Raavarerne betalte Told, bliver Resultatet slet ingen Beskyttelse paa de allerfineste Ting, og paa det almindeligere lettere Fodtøj omkring 2 pCt. af Værdien. Disse 2 pCt. repræsenterer kun en Brøkdel af den store Forskel paa Arbejdslonnen her og i Østerrig — navnlig Bøhmen og Mähren, hvorfra saadant Fodtøj for en stor Del indføres, og hvor Arbejderne i denne Industri leve under særlig elendige Forhold; thi hele Familier ere der beskæftigede ved Hjemmearbejde med en utrolig ringe Fortjeneste.

For det svære Fodtøjs Vedkommende stiller Forholdet sig noget anderledes. Dette laves herhjemme ikke alene af Storindustrien, men ogsaa Landet over af talrige mindre Haandskomagermestre, navnlig i Landsbyerne, og om end der kan indføres og ogsaa indføres meget saadant Fodtøj fra Udlandet, støttes vi dog en Del i denne Konkurrencekamp ved de Fordringer, som det hjemlige Forbrug stiller til dette Fodtøjs Materiale, Former og solide Udførelse, — det er her som ved saa mange Varer: den jævne Mand hænger mest ved de nationale Ejendommeligheder og maa desuden nødvendigvis forlange at faa noget virkelig holdbart for sine Penge, medens de mere velstillede Klassers Forbrug følger Moden og derfor har et ganske anderledes internationalt Præg.

Det, vi altsaa savne i Forslaget om Tolden paa egentligt Læderfodtøj, er Hensyntagen til

- 1) om det Fodtøj, der skal fortoldes, er Nødvendigheds-Fodtøj eller Luksus-Fodtøj,
- 2) at Vægten af Fodtøjet saa langt fra staaer i Forhold til Værdien, at tværtimod det billigste Fodtøj fremstilles af de tungeste Materialier.

Og dette har undret os saa meget mere, som vi ved Gennemlæsning af det hele Toldlovforslag har faaet det Indtryk, at man ellers, hvor man har kunnet, med stor Dygtighed har taget væsentligt Hensyn til, at Tolden, selv om den bestemtes efter Vægt, dog kom til at staa i et nogenlunde rimeligt Forhold til Værdien, og at Tolden endvidere helt igennem er sat højere for Luksus end for Nødvendighedsartikler.